

Въпрос:

- **Защо кооперацията се явява единствения възможен начин за оцеляване на съсипеаната досега икономика?**
- **Защо е нужна сега кооперативната форма?**
- **Може ли без кооперация да правим свое производство и да се опитваме да оцеляваме поединично в условията на еднолични фирми.**

Отговор:

Централизирано се извършва деструктуриране на икономиката и това се върши на държавно равнище. Цели министерства извършват с действията си погрешно насочване на обществената инициатива. Илюзия е да се смята, че при напредващата глобализация, извършвана по погрешен начин, само в материален план, семейните и едноличните фирми ще бъдат пожалени. Целта на глобализацията е да останат малко на брой елитарни макрофирми, които да поддържат контрола, който в своя краен стадий трябва да наподобява управление от върха на пирамидата. Всевиждащо око! Контрол и подчинение!

При жестокия вариант на глобализация не се допуска създаване на средна класа. Допуска се само разширен административен апарат и малко на брой свръхмощни интернационални, малко на брой сдружения. Няколко банки, управлявани от една Частна, няколко свръхмощни интернационални холдинги във всеки един отрасъл и тотален контрол. Някои все още допускат, че могат да се измъкнат от разрушителната стратегия, но по единично това би било невъзможно, само в съвместни общи колективни структури е спасението.

Някои заявяват, че в страна като България, общата собственост „кучетата я яли”, тоест че и даже кооперативната собственост няма никакво бъдеще поради често случващи се неразбирателства и конфликти на свръхиндивидуализираните българи. Казваме, че ако човек е останал сам, вятърът който се задава в икономиката, ще помете малките лодки и единствено средният тип гемии могат да оцелеят. Нито суперлайнерите в стил Титаник, нито малките лодчици ще могат да преминат прага на 2012-2013 години. По средата между свръхгигантите и малките лодки и яхти, остават кооперативните форми, средният тип гемии, съчетаващи гъвкаво управление и обединен импулс на екипажа. Взаимното доверие, това е горивото на тези гемии, наречени кооперации, които ще оцелеят за в бъдеще от вятъра на постглобализацията. Да се създава взаимно доверие в кооперациите, това е изходът за оцеляване на нацията икономически и физически.

Едноличните собственици, ЕООД-та, едноличните търговци ще бъдат принудени да се реструктурират и да изберат формата за оцеляване, която в случая е най-адекватна да бъде кооперацията. Земеделска или производствена. Даже и спестяванията на най-силните еднолични търговци могат да свършат, но средствата на обединената взаимоспомагателна каса, присъща форма на кооперацията, имат по-голяма вероятност да надживеят фалита на големите банки.